

PRIJEDLOG ZAKONA O OSOBNOM IDENTIFIKACIJSKOM BROJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o osobnom identifikacijskom broju sadržana je u članku 2. stavku 4. alineji 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Prijedlogom zakona o osobnom identifikacijskom broju predlaže se uvođenje osobnoga identifikacijskog broja u pravni sustav Republike Hrvatske kao stalne identifikacijske oznake svake osobe u Republici Hrvatskoj, i to iz dva razloga.

Uvođenje osobnoga identifikacijskog broja potrebno je radi usklađivanja hrvatskoga poreznog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, napose radi usklađivanja hrvatskoga zakonodavstva s Direktivom vijeća 2006/112 EZ-a o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, od 28. studenoga 2006., a s ciljem punopravnoga članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji.

Naime, sadašnji matični broj građana (JMBG) glede broja znamenki ne zadovoljava zadane europske kriterije, a zabranjena je i javna upotreba toga broja u Republici Hrvatskoj. Također, neke kategorije osoba nemaju jednoznačni identifikator u sadašnjim službenim evidencijama, a nije adekvatna ni postojeća tehnologija razmjene podataka iz navedenih službenih evidencija.

S obzirom na to da je Ministarstvo financija – Porezna uprava, a vezano uz pregovore o punopravnom članstvu Republike Hrvatske u Europskoj uniji, obvezno uvesti identifikacijski broj radi razmjene podataka iz poreznih evidencija, ovim se zakonom predlaže uvođenje osobnoga identifikacijskog broja koji bi se, osim za međunarodnu razmjenu podataka, koristio i za povezivanje službenih evidencija u Republici Hrvatskoj tako što bi se navedeni broj koristio u evidencijama državnih i drugih relevantnih institucija.

Prema tome, svrha i cilj predloženoga zakona jest usklađivanje hrvatskoga poreznoga zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, radi priprema Republike Hrvatske za punopravno članstvo u Europskoj uniji.

Osim navedenoga, svrha i cilj predloženoga zakona jest povezivanje svih službenih evidencija koje se vode u Republici Hrvatskoj o osobama i o imovini, kako za potrebe porezne politike, tako i za povećanje djelotvornosti svih državnih i drugih institucija (Porezne uprave, Ministarstva unutarnjih poslova, Središnje depozitarne agencije i dr).

Na temelju povezivanja podataka iz službenih evidencija o osobama i o imovini putem osobnoga identifikacijskog broja koje vode nadležna tijela, Ministarstvo financija - Porezna uprava moći će lakše i učinkovitije nego do sada pratiti promjene imovnog stanja građana i pravnih osoba te ih uspoređivati s prijavljenim primicima i prihodima, odnosno uplaćenim porezom. Budući da bi se na taj način dobio znatno bolji pregled nad imovinom građana i pravnih osoba te uvid u praćenje priljeva i tijeka novca, predloženi bi zakon trebao biti značajan instrument u borbi protiv korupcije. Osim toga, uz bolji pregled imovnog stanja građana pomoću osobnoga identifikacijskog broja, moći će se preciznije odrediti i pratiti tko ima pravo na socijalnu naknadu te porezne i druge olakšice, što bi trebalo osigurati pravedniju raspodjelu socijalnih davanja i kontrolu lažnih potraživanja socijalnih naknada.

Isto tako, predloženi bi zakon trebao osigurati jednak tretman poreznih obveznika i ravnomjeran raspored poreznog tereta, u skladu s ustavnim načelom prema kojem se porezni sustav mora temeljiti na načelima jednakosti i pravednosti, što će uvelike pridonijeti pravnoj sigurnosti građana i jačanju njihova povjerenja u državnu vlast.

Nadležna tijela će i nakon donošenja ovoga zakona nastaviti voditi službene evidencije na dosadašnji način, dopunjene osobnim identifikacijskim brojem, poštujući propise o zaštiti tajnosti podataka iz svojega djelokruga.

U prvoj fazi uvođenja osobnoga identifikacijskog broja ne predviđa se stvaranje „Središnje baze podataka“. Međutim, potpunom uspostavom osobnoga identifikacijskog broja u svim službenim evidencijama stvorit će se uvjeti za eventualno formiranje „Središnje baze podataka“ na razini Ministarstva financija - Porezne uprave, uz propisivanje striktnih odredaba o dostupnosti i korištenju podataka iz te baze.

Napominjemo da je u vezi s ovom problematikom održan u Ministarstvu financija okrugli stol s predstavnicima državnih i drugih zainteresiranih institucija, kojom je prilikom uvođenju osobnoga identifikacijskog broja dana puna potpora, kao značajnom koraku u borbi protiv korupcije i kao mjeri socijalne politike.

Prijedlogom zakona predviđeno je da se osobni identifikacijski broj određuje i dodjeljuje pojedinačno hrvatskim državljanima, pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske i stranim osobama kod kojih je nastao povod za praćenje na području Republike Hrvatske.

Korisnici osobnoga identifikacijskog broja, koji za potrebe povezivanja podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka koriste osobne identifikacijske brojeve, prema Prijedlogu zakona jesu državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje se dijelom financiraju izravno ili neizravno iz sredstava proračuna ili kojima su osnivači, odnosno jedan od osnivača, Republika Hrvatska, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe kojima su povjerene javne ovlasti (sudovi, Središnja depozitarna agencija, HZZO, HZMO, HGK, HOK, FINA i dr.).

Osobni identifikacijski broj upisivao bi se u potvrdu o određenom i dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju te bi kao takav služio kao osnova za upis u sve službene evidencije. Potvrda o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju imala bi značenje javne isprave.

Prema Prijedlogu zakona, osobni identifikacijski broj bio bi određen i dodijeljen svim hrvatskim državljanima, pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske i stranim osobama kod kojih je povod za praćenje na području Republike Hrvatske nastao na dan i nakon stupanja na snagu Zakona.

Hrvatskim državljanima, pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske i stranim osobama kod kojih je povod za praćenje na području Republike Hrvatske nastao prije stupanja na snagu Zakona, postojeći JMBG, odnosno MB ili sistemski broj koji je dodijelilo Ministarstvo financija – Porezna uprava, bio bi zamijenjen osobnim identifikacijskim brojem do kraja 2010. godine i bio bi upisan u sve službene evidencije u kojima se te osobe već vode. (npr. u zemljišne knjige, u evidencije trgovačkih sudova, Središnje depozitarne agencije).

Osobni identifikacijski broj po službenoj bi dužnosti određivalo i dodjeljivalo Ministarstvo financija-Porezna uprava.

Ministar financija bio bi ovlašten za donošenje Pravilnika o provedbi zakona.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽE UREDITI ZAKONOM

Prijedlogom zakona o osobnom identifikacijskom broju predlaže se:

- definirati pojam i opseg primjene osobnoga identifikacijskog broja,
- odrediti obveznike i korisnike osobnoga identifikacijskog broja,
- odrediti oblik osobnoga identifikacijskog broja,
- odrediti oblik osobnoga identifikacijskog broja za međunarodnu razmjenu podataka,
- odrediti nadležnost tijela i postupak za određivanje i dodjeljivanje osobnoga identifikacijskog broja,
- propisati postupovne odredbe za slučaj pogrešno određenog osobnoga identifikacijskog broja,
- propisati vođenje evidencije i obvezu osiguravanja za korisnika osobnoga identifikacijskog broja te dostupnost podataka iz evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima,
- propisati način i rokove određivanja i dodjeljivanja osobnoga identifikacijskog broja,
- propisati nadležnost za donošenje provedbenog propisa.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva potrebna za provedbu Zakona o osobnom identifikacijskom broju u iznosu od 110.000.000,00 kn sadržana su u ukupnim sredstvima predviđenim za informatizaciju i modernizaciju državne uprave u cijelosti.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Budući da se ovim zakonom predlaže uvođenje osobnoga identifikacijskog broja u pravni sustav Republike Hrvatske radi usklađivanja hrvatskoga poreznog zakonodavstva s propisima Europske unije, temeljem članka 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003 i 58/2004), predlaže se ovaj Zakon donijeti po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O OSOBNOM IDENTIFIKACIJSKOM BROJU

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje način uvođenja, određivanja, dodjeljivanja, korištenja i poništavanja osobnoga identifikacijskog broja te obveze drugih tijela i pravnih osoba u provedbi odredaba ovoga Zakona, a u svrhu povećanja djelotvornosti pravnoga sustava.

Članak 2.

Osobni identifikacijski broj stalna je identifikacijska oznaka obveznika osobnoga identifikacijskog broja koju korisnici osobnoga identifikacijskog broja koriste u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka.

Članak 3.

(1) Osobni identifikacijski broj sastoji se od jedanaest znamenki, i to od deset znamenki koje su određene slučajnim odabirom i ne sadrže informacije koje pokazuju vezu s obveznikom osobnoga identifikacijskog broja kojemu je dodijeljen, te od jedne znamenke koja je kontrolni broj.

(2) Osobni identifikacijski broj koristi se i za međunarodnu razmjenu podataka.

(3) Za potrebe međunarodne razmjene podataka ispred znamenki iz stavka 1. ovoga članka dodaju se slova „HR“.

Članak 4.

Osobni identifikacijski broj jedinstven je, nekazujući, nepromjenjiv i neponovljiv.

Članak 5.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. obveznici osobnoga identifikacijskog broja, kojima se osobni identifikacijski broj određuje i dodjeljuje, jesu: hrvatski državljani, pravne osobe sa sjedištem na području Republike Hrvatske i strane fizičke i pravne osobe kod kojih je nastao povod za praćenje na području Republike Hrvatske (dalje: *obveznici broja*),

2. *korisnici osobnoga identifikacijskog broja*, koji osobne identifikacijske brojeve koriste za povezivanje podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka, jesu: državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje se dijelom financiraju, izravno ili neizravno, iz sredstava proračuna ili kojima su osnivači odnosno jedan od osnivača Republika Hrvatska, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe kojima su povjerene javne ovlasti (dalje: *korisnici broja*)

3. *službena evidencija* podrazumijeva evidenciju (registar, upisnik, popis, matice i ostale evidencije) o osobama i o imovini, imovinskim pravima i obvezama, koja je ustanovljena posebnim propisom odnosno općim aktom korisnika broja,

4. *porezno tijelo* jest tijelo državne uprave, tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi utvrđivanja, nadzora i naplate poreza.

Članak 6.

(1) Obveznici broja obvezni su koristiti dodijeljeni im osobni identifikacijski broj:

1. na svim prijavama i ostalim podnescima kojima komuniciraju s korisnicima broja,
2. na ispravama koje koriste u obavljanju samostalne djelatnosti (računima, potvrdama i sličnim ispravama), te
3. u elektroničkom poslovanju i poslovima platnoga prometa.

(2) Obveznici broja obvezni su koristiti osobni identifikacijski broj drugog obveznika broja:

1. na računima prema posebnim propisima,
2. u izvješćima, prijavama i obrascima na kojima se navode drugi obveznici broja, a koji se ispostavljaju korisnicima broja.

Članak 7.

Korisnici broja obvezni su osobne identifikacijske brojeve koristiti za povezivanje podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka

II. NADLEŽNOST I POSTUPAK DODJELJIVANJA OSOBNOGA IDENTIFIKACIJSKOG BROJA

Članak 8.

(1) Ministarstvo financija – Porezna uprava po službenoj dužnosti određuje i dodjeljuje osobni identifikacijski broj na temelju podataka o kojima nadležna tijela vode službene evidencije, odmah nakon preuzimanja upisanih podataka.

(2) Hrvatskim državljanima osobni identifikacijski broj određuje se i dodjeljuje na temelju podataka nadležnog tijela o upisu u maticu rođenih, a za hrvatske državljane koji nisu upisani u maticu rođenih na temelju podataka o upisu u knjigu državljana.

(3) Pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske osobni identifikacijski broj određuje se i dodjeljuje na temelju podataka nadležnog tijela o upisu novoosnovane pravne osobe u službenu evidenciju.

(4) Stranoj osobi osobni identifikacijski broj određuje se i dodjeljuje na temelju podataka nadležnih tijela i pravnih osoba o nastalom povodu za praćenje strane osobe na području Republike Hrvatske.

(5) Nadležna tijela i pravne osobe iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka dužne su najkasnije u roku 15 dana od izvršenog upisa osobe u službenu evidenciju te najkasnije u roku 15 dana od nastanka povoda za praćenje strane osobe dostaviti o tome informaciju Ministarstvu financija - Poreznoj upravi.

Članak 9.

(1) Određen i dodijeljen osobni identifikacijski broj upisuje se u potvrdu o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju.

(2) Osobni identifikacijski broj upisan u potvrdu o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju služi kao osnova za upis u sve službene evidencije.

(3) Potvrda o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju ima značenje javne isprave.

Članak 10.

(1) Potvrdu o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju Ministarstvo financija – Porezna uprava dostavlja obveznicima broja najkasnije u roku 30 dana od trenutka određivanja i dodjeljivanja osobnoga identifikacijskog broja.

(2) Informaciju o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju Ministarstvo financija - Porezna uprava dužno je najkasnije u roku 30 dana dostaviti i nadležnom tijelu i pravnoj osobi iz članka 8. stavaka 2, 3. i 4. ovoga Zakona.

Članak 11.

- (1) Ako su greškom određena dva osobna identifikacijska broja ili više osobnih identifikacijskih brojeva, koristi se osobni identifikacijski broj koji je prvi određen, a kasnije određeni osobni identifikacijski brojevi poništavaju se.
- (2) Rješenje o poništavanju pogrešno određenoga osobnoga identifikacijskog broja donosi Ministarstvo financija – Porezna uprava te ga dostavlja obvezniku broja i nadležnom tijelu ili pravnoj osobi iz članka 8. ovoga Zakona.
- (3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka propisuje se i obveza povrata potvrde o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju koja se odnosi na pogrešno određen osobni identifikacijski broj.

Članak 12.

Ako obveznik broja promijeni podatke potrebne za identifikaciju obveznika broja, korisnik broja koji je tu promjenu izvršio dužan je o izvršenoj promjeni izvijestiti Ministarstvo financija – Poreznu upravu u roku 15 dana od upisa nastale promjene.

Članak 13.

Ako obvezniku broja nije određen osobni identifikacijski broj, Ministarstvo financija – Porezna uprava odredit će ga naknadno u skladu s odredbama ovoga Zakona.

III. VOĐENJE EVIDENCIJE O OSOBNIM IDENTIFIKACIJSKIM BROJEVIMA

Članak 14.

- (1) Ministarstvo financija – Porezna uprava vodi evidenciju o osobnim identifikacijskim brojevima.
- (2) Evidencija o osobnim identifikacijskim brojevima uz osobni identifikacijski broj, ime i prezime/naziv osobe sadrži i podatke nužne za identifikaciju osoba, na temelju zahtjeva korisnika broja o određenom i dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju, preuzetih od nadležnih tijela i pravnih osoba iz članka 8. ovoga Zakona te od drugih službenih evidencija.
- (3) Ministarstvo financija – Porezna uprava osigurava korisnicima broja, na njihov zahtjev, dostupnost podataka o osobnim identifikacijskim brojevima primjenom informacijskih tehnologija, poštujući propise o zaštiti osobnih podataka.

IV. NADZOR

Članak 15.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavlja Ministarstvo financija.

V. POSTUPOVNE ODREDBE

Članak 16.

Ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, glede postupovnih odredaba primjenjuje se Zakon o općem upravnom postupku.

VI. KAZNE NE ODREDBE

Članak 17.

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj obveznik broja koji ne koristi osobni identifikacijski broj na način propisan ovim Zakonom (članak 6.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba korisnika broja koja ne koristi osobne identifikacijske brojeve za povezivanje podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka (članak 7.).

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

(1) Određivanje i dodjeljivanje osobnoga identifikacijskog broja, te upis u službene evidencije hrvatskim državljanima rođenim i pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske osnovanim te stranim osobama kod kojih je povod za praćenje nastao na području Republike Hrvatske prije stupanja na snagu ovoga Zakona završit će najkasnije do 31. prosinca 2010..

(2) Do određivanja i dodjeljivanja osobnoga identifikacijskog broja osobama iz stavka 1. ovoga članka ostaje u primjeni jedinstveni matični broj građana (JMBG), odnosno matični broj (MB), te sistemski brojevi koje je dodijelilo Ministarstvo financija - Porezna uprava.

Članak 19.

Vlada Republike Hrvatske odredit će rok u kojem su se pojedini korisnici broja dužni ustrojiti prema odredbama ovoga Zakona i po potrebi uskladiti zakonske propise iz svoga djelokruga.

Članak 20.

(1) Ministar financija donijet će Pravilnik za provedbu odredaba ovoga Zakona.

(2) Pravilnikom iz stavka 1. ovoga članka propisat će se postupak određivanja, dodjele i dostave osobnoga identifikacijskog broja, sadržaj evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima, oblik i sadržaj zahtjeva za dodjelu osobnoga identifikacijskog broja, podaci potrebni za identifikaciju obveznika broja, povod za praćenje strane osobe, oblik i sadržaj potvrde o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju, način korištenja potvrde o osobnom identifikacijskom broju, način razmjene i korištenja podataka između korisnika broja te naknada za dodjelu osobnoga identifikacijskog broja.

(3) Ministar financija donijet će Pravilnik iz stavka 1. ovoga članka u roku četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2009., osim odredbe članka 3. stavak 2. i 3. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom prijema Republike Hrvatske u članstvo u Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim člankom propisan je sadržaj i opseg Konačnog prijedloga zakona o osobnom identifikacijskom broju. Konačnim prijedlogom zakona uređuje se način uvođenja, određivanja, dodjeljivanja, korištenja i poništavanja osobnoga identifikacijskog broja te s tim u vezi obveze drugih tijela i pravnih osoba, a u svrhu povećanja djelotvornosti pravnog sustava.

Članak 2.

Ovim člankom definira se pojam osobnoga identifikacijskog broja kao stalne identifikacijske oznake obveznika osobnoga identifikacijskog broja koju korisnici osobnoga identifikacijskog broja koriste u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka.

Članak 3.

Ovim se člankom propisuje sadržaj osobnoga identifikacijskog broja koji se sastoji od jedanaest znamenki, sastavljenih od deset znamenki određenih slučajnim odabirom koje ne sadrže informacije koje pokazuju vezu s obveznikom osobnoga identifikacijskog broja i od jedne znamenke koja je kontrolni broj. Broj znamenki koje čine sadržaj osobnoga identifikacijskog broja zadovoljava i zahtjeve EU, jer kao identifikator za međunarodnu razmjenu podataka taj broj može sadržavati najviše 12 znamenki. Zakonom se navodi da se za potrebe međunarodne razmjene podataka o osobnom identifikacijskom broju ispred jedanaest znamenki dodaju slova «HR» u skladu s zahtjevima pravne stečevine EU.

Članak 4.

Ovim se člankom određuju svojstva osobnoga identifikacijskog broja. Osobni identifikacijski broj jedinstven je, nekazujući, nepromjenjiv i neponovljiv. Iz navedenih svojstava osobnoga identifikacijskog broja vidljivo je da se taj broj ne smatra osobnim podatkom čime je i omogućena njegova javna upotreba. Osobni identifikacijski broj u tome se i razlikuje od JMBG koji kao osobni podatak podliježe propisima o zaštiti osobnih podataka što ograničava njegovu javnu upotrebu.

Članak 5.

Ovim se člankom definiraju pojmovi koje se koriste u Konačnom prijedlogu zakona, te njihovo skraćeno navođenje u daljnjem tekstu Zakona radi lakše čitljivosti zakonskih odredaba.

Obveznici osobnoga identifikacijskog broja kojima se osobni identifikacijski broj određuje i dodjeljuje jesu hrvatski državljani, pravne osobe sa sjedištem na području Republike Hrvatske i strane fizičke i pravne osobe koji kojih je nastao povod za praćenje na području Republike Hrvatske.

Korisnici osobnoga identifikacijskog broja koji osobne identifikacijske brojeve koriste za povezivanje podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka jesu državna tijela, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje se dijelom financiraju, izravno ili neizravno, iz sredstava proračuna ili kojima su osnivači, odnosno jedan od osnivača, Republika Hrvatska, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe kojima su povjerene javne ovlasti.(sudovi, Središnja depozitarna agencija, HZZO, HZMO, HGK, HOK, FINA i dr).

Službena evidencija podrazumijeva evidenciju (registar, upisnik, popis, matice i ostale evidencije) o osobama i o imovini, imovinskim pravima i obvezama, koja je ustanovljena posebnim propisom odnosno općim aktom korisnika osobnoga identifikacijskog broja,

Porezno tijelo jest tijelo državne uprave, tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi utvrđivanja, nadzora i naplate poreza.

Članak 6.

Ovim se člankom određuje obvezno korištenje osobnoga identifikacijskog broja.

Obveznici osobnoga identifikacijskog broja koriste dodijeljen im osobni identifikacijski broj na prijavama i ostalim podnescima kojima komuniciraju s korisnicima osobnoga identifikacijskog broja, na ispravama koje koriste u obavljanju samostalne djelatnosti (računima, potvrdama i sličnim ispravama) te u elektroničkom poslovanju i poslovima platnog prometa.

Obveznici osobnoga identifikacijskog broja koriste osobni identifikacijski broj drugoga obveznika na računima prema posebnim propisima te u izvješćima, prijavama i obrascima na kojima se navode drugi obveznici osobnoga identifikacijskog broja, a koji se ispostavljaju korisnicima osobnoga identifikacijskog broja..

Članak 7.

Ovim se člankom propisuje obveza korisnika broja da osobni identifikacijski broj koriste za povezivanje podataka u službenim evidencijama, u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka

Članci 8., 9. i 10.

Ovim se člancima određuje nadležnost, postupak određivanja i dodjeljivanja te upisa osobnoga identifikacijskog broja.

Ministarstvo financija – Porezna uprava po službenoj dužnosti određuje i dodjeljuje osobni identifikacijski broj, preuzimajući pri tome podatke prikupljene prilikom upisa osoba u službene evidencije kako bi kasnije mogla utvrditi i identifikacija osoba po zahtjevima korisnika osobnoga identifikacijskog broja. Kako se u predmetima koji se vode po službenoj dužnosti ne naplaćuju upravne pristojbe, obveze plaćanja upravne pristojbe nema ni u postupcima određivanja i dodjele osobnoga identifikacijskog broja.

Hrvatskim državljanima određuje se i dodjeljuje osobni identifikacijski broj na temelju podataka nadležnog tijela o upisu u maticu rođenih, a za hrvatske državljane koji nisu upisani u maticu rođenih na temelju podataka o upisu u knjigu državljana.

Pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske određuje se i dodjeljuje osobni identifikacijski broj na temelju podataka nadležnog tijela o upisu novoosnovane pravne osobe u službenu evidenciju.

Stranoj osobi određuje se i dodjeljuje osobni identifikacijski broj na temelju podataka nadležnih tijela i pravnih osoba o nastalom povodu za praćenje strane osobe na području Republike Hrvatske.

Nadležna tijela i pravne osobe, dužne su najkasnije u roku 15 dana od izvršenog upisa osobe u službenu evidenciju te najkasnije u roku 15 dana od nastanka povoda za praćenje strane osobe dostaviti o tome informaciju Ministarstvu financija - Poreznoj upravi, odnosno primjenom informacijskih tehnologija u času upisa osobe u službene evidencije, odnosno u času nastanka povoda za praćenje.

Informaciju o određenom i dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju Ministarstvo financija – Porezna uprava dužno je najkasnije u roku 30 dana dostaviti nadležnom tijelu ili pravnoj osobi, odnosno primjenom informacijskih tehnologija u času dodjeljivanja.

Članak 11.

Kako se u praksi mogu pojaviti slučajevi da se radi pogrešne identifikacije osobe, posebice kada su u pitanju strane osobe, istoj osobi greškom odrede dva osobna identifikacijska broja ili više osobnih identifikacijskih brojeva ovim se člankom propisuje postupanje u takvim slučajevima.

Članak 12.

Ovaj članak propisuje postupak evidentiranja promjene osobnih podataka nužnih za identifikaciju osobe po zahtjevima korisnika osobnog identifikacijskog broja o određenom i dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju.

Evidentiranje promjene osobnih podataka nužno je kako bi se uvijek mogla odrediti osoba i njoj pripadajući osobni identifikacijski broj.

Ako obveznik osobnoga identifikacijskog broja promijeni podatke potrebne za određivanje i dodjeljivanje osobnoga identifikacijskog broja, korisnik osobnoga identifikacijskog broja koji je tu promjenu izvršio dužan je o tome izvijestiti Ministarstvo financija – Poreznu upravu.

Članak 13.

Zakonom je predviđen sustav službene razmjene podataka kako bi se identificirale osobe kojima je potrebno odrediti i dodijeliti osobni identifikacijski broj. Međutim s obzirom da se uvijek može pojaviti situacija da iz nekog razloga ne dođe do službene razmjene podataka osoba u takvim slučajevima ne može ostati bez svoje stalne oznake. Stoga ovaj članak propisuje da će se obvezniku kojem nije dodijeljen osobni identifikacijski broj taj broj odrediti naknadno, ali prema odredbama Zakona što znači po zahtjevu osobe bez plaćanja upravne pristojbe.

Članak 14.

Ovaj članak propisuje obvezu Ministarstva financija – Porezne uprave da vodi evidenciju o osobnim identifikacijskim brojevima, na temelju preuzetih podataka i nadopunjenih podataka iz službenih evidencija.

Ministarstvo financija – Porezna uprava osigurava korisnicima osobnoga identifikacijskog broja na njihov zahtjev dostupnost podataka o osobnim identifikacijskim brojevima primjenom informacijskih tehnologija, pazeći pri tome na ostale podatke sadržane u evidenciji o osobnim identifikacijskim brojevima.

Članak 15.

Ovaj članak propisuje da Ministarstvo financija provodi nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

Članak 16.

Ovaj članak propisuje supsidijarnu primjenu Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 17.

Ovaj članak propisuje kažnjavanje za prekršaj novčanom kaznom od 1.000,00 kuna do 10.000,00 kuna odgovorne osobe korisnika osobnoga identifikacijskog broja koja ne koristi osobni identifikacijski broj na Zakonom propisani način.

Novčana kazna u navedenom iznosu predviđena je i za prekršaj obveznika osobnoga identifikacijskog broja koji ne koristi osobni identifikacijski broj na Zakonom propisan način.

Članak 18.

U prijelaznim i završnim odredbama predviđeno je prijelazno razdoblje za određivanje i dodjeljivanje osobnih identifikacijskih brojeva, te upis u službene evidencije hrvatskim državljanima i pravnim osobama sa sjedištem na području Republike Hrvatske, rođenima odnosno osnovanima te stranim osobama kod kojih je povod za praćenje nastao na području Republike Hrvatske prije stupanja na snagu Zakona.

Članak 19.

Ovim je člankom predviđeno da će Vlada Republike Hrvatske odrediti rok u kojem će korisnici osobnoga identifikacijskog broja biti dužni ustrojiti se prema odredbama Zakona i po potrebi uskladiti zakonske propise iz svoga djelokruga.

Članak 20.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar financija na donošenje Pravilnika za provedbu Zakona.

Pravilnikom će se propisati postupak određivanja, dodjele i dostave osobnoga identifikacijskog broja, sadržaj evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima, oblik i sadržaj zahtjeva za dodjelu osobnoga identifikacijskog broja, podaci potrebni za identifikaciju obveznika broja, povod za praćenje strane osobe, oblik i sadržaj potvrde o dodijeljenom osobnom identifikacijskom broju, način korištenja potvrde o osobnom identifikacijskom broju, način razmjene i korištenja podataka između korisnika broja te naknada za dodjelu osobnoga identifikacijskog broja.

Ministar financija donijet će navedeni Pravilnik u roku četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 21.

Ovim člankom predviđeno je da Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2009., osim odredbe članka 3. stavak 2. i 3. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom prijema Republike Hrvatske u članstvo u Europskoj uniji.